:: טעאטער — מוזיק — מואווים ::

אין די מואווים

פון א. ראבערטסאן.

א גרויס גערעטעניש איז אין טאראנטא די וואך אויף מואווים פון בעסערן סארט, ניט אלע מאל זיינען מיר געבענשט מיט אזא פראספערעטי, און עס איז דאריבער קיין וואונדער ניט וואס דער עולם נוצט עס אויס אין א פולער מאס.

די אויסשטייענדסטע בילד די וואך איז אהן צווייפעל "בען האר" וועלכע ווערט די וואך געוויזען אין לאוס טעאטער, דאס דאזיגע בילד איז מיט עטליכע יאהר צוריק פראדוצירט געווארען פון דער מעטרא גאלדווין מואווי קארפאריישאן. די קאמפאניע האט אויף דאס בילד אויסגעגעבען א פארמעגען פון נאהענט צו פיער מיליאן דאלאר, מיט אנטייל פון 150 טויזענד מענשען. דאס בילד איז אבער געווען א "שטומע" מואווי, לעצטענס איז זי ארבערגעארבייט געווארען אין א "סאונד" בילד.

שווער צו זאגען צי דורך דעם וואס מען הערט יעצט "בען האר" איז דאס בילד פארבעסערט געווארען, אונז דאכט זיך אז קיין סך גוטס האט עס דאס בילד ניט צוגעגעבען. איין זאך איז אבער זיכער, אז דאס בילד קען מען ניט מיער ווערען זעהענדיג נאך אמאל און ווידער אמאל.

די געשיכטע איז ווענען א פרינץ אין ירושלים וועלכער ווערט געפאנגען פון דיגריכען און ווערט גענומען פאר א שקלאף. עס פעלט אויך ניט קיין ליעבע און מלחמה ווי א מלחמה פלעגט געפירט ווערען פארצייטען, די הילצערנע קריעגס שיפען געפירט פון שקלאפען.

דאס נאנצע בילד איז אטעם און אויג פארכאפענד און איז אונפארגעסליך.

ווי געזאגט האט דער "סאונד" אבר־סעל אפגעשוואכט די אילוויע. הויפטזעכליך דערפאר וואס דער סאונד איז צו־געשטעפעט געווארען נאכדעם און איז ניט געמאכט געווארען אין צייט ווען דאס בילד איז פראדוצירט געווארען. אבער דערפאר מאכט עס מעהר אויפרעגענד.

דיעזע זעלטענע בילד ווערט געוויזען אין לאוס טעאטער, און יעדער איינער, וואס וויל זעהן א גרויסארטיגע זאך דארף עס ניט פארפעלען.

מ. קענעדי און אטא קרוגער זיינען די הויפט שוישפיעלער אין נאעל קאווארדס באריהמטע קאמעדיע "פרייוועט לייף".

די דאזיגע קאמעדיע איז געשפיעלט געווארען כמעט אין אלע גרעסערע שטעט און האט אומעטום געמאכט גרויס בייפאל.

די קאמעדיע איז הויפטזעכליך גע־בויט אויף מיט פארשטענדגישען און עס איז א פארגעניגען צו זעהן ווי די דאזיגע צוויי באריהמטע אקטיארען שפיעלען.

די שעהנע קאמעדיע ווערט געוויזען אין ראיאל אלעקסאנדרא טעאטער.

דער אמת וועגען קאפיטאן דרייפוס געצייגט אין "אלהאמבראַ".

אין אלהאמבראַ טעאטער, בלור און באטהורסט סטריט, ווערט יעצט געוויזען דאס באריהמטע בילד "דער אריפוס פראצעס".

"דער דרייפוס פראצעס" האט אין אידישען לעבען און אין אידישער געשיכ־טע געשפיעלט א פיעל גרעסערע ראָלע ווי א געוועהנליכער פאליטישער פראצעס האט ווען עס איז געשפיעלט אין דער גע־שיכטע פון וועלכען עס איז פאלק, "דער דרייפוס פראצעס" איז אויך געווען א הי־סטאריש געשעהעניש אין פראנקרייך.

די וואס האבען דעם פראצעס אנגע־פאנגען האבען אריינגעשלעפט פראנקרייך אין א מיאוסער געשיכטע, פון וועלכער זי האט זיך לאנג ניט געקענט ריינ־וואשען. אבער אממעהרסטען האט געלי־טען דער העלד אליין.

אן אומשולדיגער, איז דרייפוסען באַ־שערט געווען צוליעב א טייוולאָגישער אינטריגע וועלכע דיר פארקערפערונג פון פאלשקייט, דערנידערונג און פארפאלגט־קייט, כדי סוף כל סוף ווערען א סימבאָל פאר'ן אידישען פאלק און פאר דער גאנ־צער וועלט פון אן אונשולדיג ליידענדען.

די אלע וועלט באריהמטהייטען וואס האבען געשפיעלט א ראָליע אין דעם דרייפוס פראצעס ווערען ריכטיג ארויס־געבראכט אין דעם בילד, פונקט ווי דער גאנצער פלאנטער ווערט מיט זיין גאנ־צער אויפגעוויזען מיט זיין גאנ־צער אויפרעגענדער שוידערלאכקייט און פארצווייפעלטען קאמף פאר'ן אמת.

אין בילד געהען דורך פאר אונזערע אויגען אזעלכע פערזענליכקייטען ווי עמיל זאָלא, זשארזש קלעמענסא, בערטעלאָן, פיקאר, מערסיע, בואדעפר, לאבערי, דער קאפיטאן דרייפוס אליין און דער אמ'ער פארדעטער, מאיאר עסטערהאזי.

סערריק האדדוויק, איינער פון ענג־לאנד'ס בעסטע אקטיארען, שפיעלט די ראָל פון קאפיטאן אלפרעד דרייפוס, און ביטריקס טאמסאן שפיעלט די ראָל פון דער איבערגעגעבענער און ליעבענדער מאדאם דרייפוס.

"דער דרייפוס פראצעס" איז אויסער א הארצרייסענדע, שפאנענדע דראמע, אויך א שטיק אידישע געשיכטע און יע־דער איד טאר עס נישט פארפעלען צו זעהן.

"שערלאק האלמס"

דער נאָמען אליין פון דאס בילד וועלכעס ווערט געוויזען די וואך אין טי־וואָלי טעאטער דערצעהלט געענוג וואס דאס איז פאר א בילד, געהיימניסען, פארפאָלגטערטע רויבערייען, מאָרדען און אנדערע פון דעם זעלבען כאראקטער וועל־כע דער באריהמטער מיסטעריעזער דע־דעקטיוו דעקט אויף.

דאס בילד איז מעגליך א היבש ביי־סעל איבערגעטריבען אָבער דערפאר איז די האנדלונג זעהר און זעהר א שפאנענ־דע. א גרויסע טייל פון די שערלאק־האלמס געשיכטעס זיינען אין דעם אריינ־געפלאָכטען.

א וואונדער שעהנע בילד ווערט די וואך געוויזען אין שעיס טעאטער מיט'ן נאָמען "די ראליגנ וואיס". די הויפט ראָליע שפיעלט דער קענגערער אקטיאר וואלטער יוסטאן. און ווי דאס בילד איז אנציהענד און שפאנענד זיינען די וואָרע־וויל אקטען נאך מעהר אנציהענד.

"די מאָדערן מינסטרעלס" איז די הויפט אטרעקשאן אין אימפעריאל טעא־טער, מיט א בילד "לאָקאל באַ מעיקס נוד".

מיט איין וואָרט, די דאזיגע אלע טעאטערס האבען וואונדער שעהנע פראָ־גראמען.

ערשטע פרוי צו געהאנגען ווערען אין טערקיי

איסטאמבול, טערקיי, דעצ. 14.

פאטימא האנים, איז די ערשטע פרוי צו געהאנגען ווערען אין דער עפענטליכ־קייט אין טערקיי. זי איז היינט אויפגע־האנגען געווארען אינ'ם דארף טוצפאזאר דערפאר וואס זי האט דערמאָרדעט א צווייטע פרוי און האט פאר'ן דזשאב גע־נומען $100 פון יענער'ס מאן.

אייאָרין ריטש

די באריהמטע מואווי אקטריסע וועלכע טרעט אויף די וואך פערזענליך אין שעיס היפאדראם.

אן אויסערגעוועהנליכע פארשטעלונג דעם 11־טען יאנואר

מאָנטאג דעם 11טען יאנואר וועט אין היגען סטענדערד טעאטער געגעבען ווערען אן אויסערגעוועהנליכע פארשטע־

אסתר פיעלד

לונג צום עהרען אוועגען פון דער שוישפי־לערין אסתר פילד.

געוועהנליך אין אן עהרען אוועגען פאר א שוישפיעלער אן אן פאר זיך ניט קיין געוועהנליכע פאסירונג, אין דעם פאל אָבער וועט עס נאך זיין מעהר ווי ניט געוועהנליך. דעם 11־טען יאנואר פייערט מאדאם פילד איהר 25 יאהריגען חתונה יובילעאום און ביי דער דאזיגער געלעגענהייט וועט די צערעמאָניע פון דער זילבערנער חתונה געפאהרעוועט ווערען אויף דער ביהנע, דאס וועט זיין א באַ־זונדערער "טריט" פאר די טעאטער גע־הער און דער עולם גרייט זיך באצייטענס צו דעם.

אין ניכען וועט אויך אנאנסירט ווע־רען די פיעסע אין וועלכער מאדאם פילד וועט אויפטרעטען צו איהר עהרען־אוועגס.

משה'ל און מאיר און משה .מאיר

(צו דער געשיכטע פון אידיש ען טעאטער)

פון כוילעם וואוו.

איך דערמאן מיך אן געוויסע אידי־שע שרייבער וואס פון 17 יאהר אן, האָ־בען זיי געהאלטען אין איין שרייבען זיי־ערע זכרונות. צו עטליכע און דרייסיג יאהר האבען זיי געשריבען די זכרונות וועגען זייערע זכרונות. צווישען 50 און 60 שרייבען זיי די זכרונות פון דעם, וואס זיי האבען שוין פארגעסען.

מען איך דאך, גלויב איך, זיכער אנהויכען שרייבען מיינע זכרונות, אויב עלטער פון 17 בין איך שוין און קיין 50 בין איך נאך נישט אלט.

דערמאן איך מיך מיין בייטראג צו דער געשיכטע און אנטוויקלונג פון אידי־שען טעאטער. איז עס זיכער א וויכטיג געשעהעניש, וואס איך טאר עס ניט פאר־שווייגען, ווייל אויב איך וועל עס נישט דערמאנען אליין, בין איך זיכער, וועט עס קיין אנדערער זיכער נישט טאָן.

געווען איז עס שוין לאנג צוריק. קיין גענויע פאקטען, ציפערען און דא־טומס זיינען דאך נישט נויטיג — נישט קיין געשיכטע שרייב איך, נאר זכרונות, און זכרונות זיינען פטור פון דעם באַ־לאסט פון פינקטליכקייט.

דריי אינגלאך זיינען מיר געווען: משה'ל פרידעל, מאיר פראדעלס און משה־מאיר דער בעפערינס. איינער פון זיי בין איך געווען.

האבען מיר באשלאסען שפילען טע־אטער און מאכען געלט.

פון קאלירטען פאפיר האבען מיר גע־מאכט לאמפען און אויף דראטען זיי אויס־געהאנגען אין א ווינקעל פון הויף. פון איין זייט האבען מיר געהאט א פלוים, פון נאך צוויי זייטען ווענט פון הייזער און די פערטע זייט א פרייע, דורך וואָ־נען מען זאל אין ווינקעל אריינגעהן — פונקט ווי א בינע.

אין א ווינקעל ביי א פענסטער האָ־בען מיר אויפגעהאנגען מיין מאמעס א פאטשיילע (זי האט נישט געטארט ווי־סען פון דעם, און דערפאר האב איך צו־געזאגט מיין שוועסטער זי אריינצולאזען אומזיסט), און הינטער דער פאטשיילע האבען מיר אוועקגעשטעלט א טישעל, א שטוהל און א קעסטעל.

וואס צו שפילען האבען מיר נישט געוואוסט, מיר האבען אפגעלייגט אויף שפעטער אויסצוטראכטען, וואס צו שפי־לען. דערפאר האבען מיר זיך שטארק גע־אמפערט וועגען פרייז, וואס מיר זאלען געהמען פאר אריינגעהן אין אונזער טע־אטער.

ענדליך האבען מיר באשלאסען, אז מיר וועלען נעהמען אדער א קאפיקע מזומן אדער דריי ביינער, ביינער פון פליייש איז געלט, מען קען עס פאר־קויפען. געזאגט האט מען, אז ביינער דארף מען אויף מאכען צוקער, און אזוי ווי צוקער איז דריי ביז פיער קאפיקעס א פונט, צאהלט מען פאר ביינער אמווי־ניגסטען צוויי קאפיקעס א פונט. דריי גע־זונטע גרויסע ביינער קענען ווענען א פונט. איז עס מעהר ווי א קאפיקע זי־כער.

וואו זאלען די קינדער קריגען ביי־נער? דאס האבען מיר נישט געדארפט פרעגען.

אויב די קינדער האבען נאר מיט עטליכע טעג פריהער געוואוסט, אז זיי וועלען דארפען האבען ביינער, האט מען געהיט דער מאמעס פלייש פאר'ן קאכען און נאכ'ן קאכען און מען האט שוין גע־קראגען די ביינער. און אין ערגסטען פאל, אז מען גיט גוט א זוך אין דער ערד אין הויף, צי אפילו אין מיסט, איז מען זיכער צו געפינען ביינער.

שפילען ביינאכט האבען מיר נישט געקענט און נישט געטארט. עס איז פינ־סטער, מען דארף געהן שלאפען. מיר האבען טאקע נישט מיין מורא פאר דער פינסטער, אנדערע קינדער האבען יא מורא. און אין דער פינסטער קען מען ניט זעהן, צי אימיצער קוקט נישט אריבער איבער'ן פלייט, אדער קריכט טאקע נישט אריבער.

די לאמפען האבען מיר פונדעסטוועגען אנגעצונדען, כאטש לאנג האבען זיי נישט געברענט. א לייכט ווינטעל האט זיי א וויג געגעבען און זיי האבען זיך אנ־געצונדען. געשעהן איז עס ביים אהויב, איידער אונזערע געסט זיינען זיך נאך צו־זאמענגעקומען, האבען מיר זיי אראפגע־ריסען באלד.

מיר אלע דריי מענערזשערס און אר־טיסטען, זיינען געשטאנען ביים אריינגאנג און געהיט מען זאל נישט אפגאראן. קיין מזומן האבען מיר נישט געקראגען, אבער די ביינער האט מען ערליך געטראגען און געצעהלט.

ווען מיר האבען דערזעהן, אז מעהר קומט מען שוין נישט, האבען מיר באַ־שלאסען אנפאנגען די פארשטעלונג.

אויף שנעל האט משה'ל אפגעמאכט, אז ער וועט זיצען און לייענען א בוך, מאיר וועט איהם דערלאנגען א גלאז וואַ־סער, און משה מאיר וועט זיין א מאלפע און וועט דאס וואסער אויסטרינקען.

וואס וועט זיין ווייטער, האט מען אונז נישט געלאזט אויסטראכטען; די קינדער האבען געשריהען, מיר זאלען אנ־הויבען.

האבען מיר אזוי געטאן.

משה'ל לייענט און בעט א טרונק וואסער. מאיר דערלאנגט איהם א גלאז וואסער אויפ'ן טיש. משה מאיר ליגט אונטער'ן טיש, קריכט ער ארויס, טרינקט אויס דאס גלאז וואסער און באהאלט זיך צוריק.

משה'ל וויל נעהמען א טרונק — די גלאז איז א ליידיגע (די צושויער לאכען שטארק), הייסט ער דערלאנגען זיך א גלאז וואסער.

ווידער אמאל טרינקט די מאלפע עס אויס. די קינדער לאכען ווידער און משה'ל זוכט ווידער זיין וואסער און הייסט געבען אן אנדערע.

עטליכע מאל אזוי.

פון הויז שריים מען אויף מאיר'ן ער זאל אויפהערען שלעפען אזוי פיעל גלעז זער וואסער. ער פארניסט, דרעהט זיך הין און צוריק. משה מאיר קען שוין מעהר קיין וואסער נישט טרינקען — ער ווערט צופלאַטשט. די קינדער לאכען שוין מעהר נישט — עס נודיעט זיי.

און עס ווערט א טומעל:

"גיב אונז אפ צוריק די ביינער! עס איז נישט קיין טעאטער! איהר האט אונז אפגענארט!

מיר דערזעהען, אז עס איז שלעכט. קריכען מיר אריין אין הויז דורכ'ן פענ־סטער און לאזען דאס פובליקום מחילת אין דרויסען.

ווערען די קינדער אין כעס. קעהרען איבער דאס טישעל איינער כאפט צו דאס גלאז, איינער שלעפט דעם בענקעל.

איך דערהער, מיין שוועסטער קוי־טשעט. כ'לויף ארויס — זי האלט א שטיק פון דער פאטשיילע און שריית: — גיב עס אפ. עס איז מיין מאמע'ס פאטשיילע. עס איז נישט דיינע!

איך האב מורא זיך אריינצמישען. דערווייל לויפט ארויס דער בעל הבית פון הויז און צוטרייבט די קינדער. אין טומעל גיב איך א רייס ארויס די פא־טשיילע און גיב עס אפ מיין שוועסטער און זאג איהר אז, זי זאל עס גלייך נעה־מען אהיים און דער מאמע'ן גארנישט דער־צעהלען.

אריינגעטאן האבען מיר די ביינער אין א זאק פון מעהל און עס אוועקגע־טראגען צו הערשעלע סענדערס — ער האנדעלט מיט שמאטעס און אלץ אין דער וועלט.

זאגען מיר איהם ער זאל עס אפווע־גען און מיר פרעגען איהם: וויפיעל צאלט ער א פונט ביינער.

יענער רעדט נישט. האט נישט קיין צייט, שיט ער אויס די ביינער אין שו אפגעצאמטען ווינקעל, ניט אונז צוויי קאַ־פיקעס און הייסט אונז געהן: — געהט, קינדער! — מאכט ער.

בלייבען מיר שטעהן ווי געליימטע — וואס הייסט געהן? וואס הייסט צוויי קאפיקעס? עס איז דאך צוויי קאפיקעס - א פונט, און מיר האבען אפשר פופציג פונט, הונדערט פונט!...

נעהמען מיר שרייען. כאפט ער דעם זאק און הויבט אן — איבער אונזערע קעפ, איבער די פנים'ער, הויבען מיר

(פארזעצונג אויף פייזדש 2)

RAMON NOVARRO in a scene from "BEN-HUR."

"בען האר" דער אידישער פרינץ אין שקלאפעריי. די וואך אין לאוס טעאטער

האלט דער טעאטער סעזאן ביים סוף?

(א קליין בריוועלע פון ניו יארק)

פון סעזוען־אילעווען

עס איז ניט מעהר ווי דריי חדשים לזייט דער אידישער טעאטער סעזאן אין ניו יארק האט זיך אנגעהויבען און ווי עס זעהט אויס האלטען מיר שוין ביים סוף.

עס איז א סוד באקאנט פאר "גאנץ בראד" אז מיט א גאנץ קליינער אויס־נאהמע קענען קיינע פון די אידישע טעא־טערס ניט צאהלען קיין ווייזדשעס די אקטיארען. מען שפיעלט אבער טעאטער דערפאר ווייל אנדערש איז ניטא וואס צו טאָן.

די איראניע פון דעם איז וואס אין "ראיעל" (א קאפע וואו אקטיארען און ליטעראטען ברעכען טוטפיקס) דערצעהלט מען אז אויף דער פראווינץ איז גוט, ווי־סענדיג אז די דערצעהלער טוען עס ווייל זיי ווילען זיך מיט עפעס קוויטען און האבען ניט מיט וואס, דערט מען אין דער וועלט אריין.

דערצעהלען די דאזיגע דערצעהלער ווענען די גליקען אין פילאדעלפיא, שי־קאגא, דעטראיט, מאָנטרעאל, און טאַ־ראָנטא, וויסענדיג אז די אקטיארען אין די דערמאָהנטע שטעדט שפיעלען דאָרטען טעאטער ווייל וואוהין צו פאָהרען איז ניטא. דערצו שעהמט מען זיך נאך צו קומען אין ניו יארק אין מיטען סעזאן, שטעהט מען וואו מען איז כל זמן מען "לאזט רשמאך" אין ברוך. יעצט ניט זיין ווען די טעאטער איינענטימער אין די פראווינץ שטעדט וועלען זאגען "געגוג געשטאנען".

און זאל זיך חלילה טאקע אָנ־הויבען אן עמיגראציע, דאס הייסט זאָלען אקטיארען אנהויבען פאהרען פון איין שטאדט אין דער אנדערער וואָלט ערגער אדער בעסער געווען. אבער א סוד זאל עס פאר אונז בלייבען "עס איז ניטא אויף קיין באהן בילעטען". אבער לאָמיר צו־קומען צום ענין.

יא, אידיש־טעאטער אין ניו יארק.

וואס עס ווערט געשפילט די וואך אין די היגע טעאטערס

סטענדערד

היינט, מיטוואך אוועגס:
"בר כוכבא".
פרייטאג און שבת:
"די קליינע גנב'טע".

לאוס

"בען האר".

טיוואלי

"שערלאק האלמס".

שעיס

"די רולינג וואיס"
און וואדעוויל.

אמפעריאל

"לאָקאל באַ מעיקס נוד"
און וואדעוויל.

ראיעל אלעקסאנדרא

"פרייוועט לייוס".

אפטאון

"פלאנדער".

קיין סעזאן איז נאך אזוי ביטער ניט גע־ווען ווי דאס יאהר. סעקאנד עוועניו האט געליידט גרויס האפענונג אויף טאמא־שעפסקי, צורוגען צוביסלאך די האפענונ־גען, ווייל לכתחילה זיינען די האפענונגען ניט געווען קיין גרויסע. מען האט זיך אנגעכאפט אין א שטרוי.

דער קונסט אנסאמבאל האט זיך שוין "אויסגעשפיעלט". מען האט עס גע־וואוסט ווען מען האט אנגעהויבען אבער אז קיין אנדער זאך איז ניט געווען האט מען דאס פרובירט וועט געהן, איז גוט, ווען ניט האט מען גאר ניט פארלוירען, און אז מען דערגרייכט שוין אזא שטופע איז ווי זאגט מעס עס, ביטער.

וואלט יעצט נעקענט א נס געשעהן און א אנשטאט חודש דעצעמבער זאל זיין חודש מאי, וואלטען אלע די אויגען געעפענט. מען וואלט נעקענט האפען אויף א נייעס סעזאן, נעקענט זיצען אין "ראַ־יעל קאפע" און חלומ'ען וועגען טעאטער מענערזשערס און קאנטראקטען אבער ביז מאי איז דאך אזוי ווייט.

ווער האט אויסגעטראכט אזא לאַ־נגען טעאטער סעזאן אין אזא שלעכטער צייט?

הכלל פון דעם קענט איהר זעהן אז ביי אונז אין דער גרויסער שטאדט פון מיליאנען פייפט איך בעט אייך מחילה דער טעאטער דלות פון אלע ווינקעלאך, נו ריידען מיר וועגען טעאטער.

יא מחשבות'ן, נאר פארגעסען, א גרוס אייך טאראנטאר פון אייער נאלד־פארען און רובינסקי זיי זיינען ביי אונז אנגעליינטע געסט, צוגעקומען פרישע מענשען מיט וועמען צו שמועסען . . .

אויב איר זארגט וועגען געלט?
זעט אונז!

מיר לייען געלט אויף מאָטאָר קאַרס — פוירני־טשור — האנדעלס פאפירען — אָדער — קאָ־מייקערס

נידעריגסטע ראטעס אין שטאדט.

איהר ברויכט ניט זיין קיין שערהאל־דער, און איהר מוזט נישט צאהלען קיין דיוס.

די איינציגע קאמפאני אין טאראנטא, וואס אפירירט אונטער רעגיערונגס אויפזיכט.

CENTRAL FINANCE
— CORPORATION —
Dundas Square and Victoria Sts.: Head Office.

ברענטש אפיס — 455 ספעדיינע עווענין
מידוויי 1157. 1152.

ראדזשערס
פאקאהאנטאס
"האסטלעס"

יעדער וואגען פון די קוילען, וואס קומט אן צו אונז ווערט פארזיכטיג עקזאמינירט, אזוי אז אונזערע קאסטומער קענען זיין אבסאלוט זיכער וועגען זיין עכטער קוואליטעט.

The ELIAS ROGERS Company Limited
אלפרעד ראדזשער, פרעזידענט.

איין טאָן
מיינט
2,000 פונט

ROGERS FUELS
THE VERY BEST

אָרדער אפיס:
עלגין 0482.

איטאליע

ינגלערער.

צו באגלייטען די ענגלישע קעניג־פאר בשעת זייער באזוך אין רוים ד האט זיי אויפגענומען אויפ'ן ראאוס, וועלכען ער האט איינגע־ט אין די פרעכטיגע קאפיטאלער ען.

אכ'ן עמפפאנג פון פרעזידענט רוז־אין יאהר 1911 איז דאס געווען פון די גלענצענדסטע אויפנאה־וויפ'ן קאפיטאל־באלל.

אין צוזאמענהאנג מיט'ן עמפפאנג רעזידענט רוזוועלט אויפ'ן קאפיטאל ביר דאריא לעווי דערצעהלט א זעהר דרעסאנטען עפיזאד.

דער באנקעט פאר רוזוועלט'ן איז געקומען אין אלטען "ריטער זאל". די איטאליענישע רעגיערונג און די ר אריסטאקראציע איז דאן געווען ווענד. פון דער רעכטער זייט פון דענט רוזוועלט איז געזעסען לויזיי טי — דער דאמאלסדיגער אידישער ער מיניסטער פון איטאליען — און ער לינקער זייט ערנעסט נאטהאן, אידישער בירגערמייסטער פון דער ילישער שטאדט רוים.

דאריא לעווי, וועלכער איז איינער ר בעסטע קענער פון די היסטאָרישע ידיקייטען פון רוים, ווידמעט זיינע קרעפטען דער פארשעהנערונג ער שטאדט.

— מען קען זיך איינער שטאדט אנצען אפגעבען נאר דאן ווען מען ז באמת ליעב און מען פארשטעהט ך געשיכטע — מיר מיר געזאגט ך פון אונזער געשפרעך.

און באמת די שטארקסטע אמביציע דעם זוהן פון רוימער קרעמער איז מעהר רוים צו פארשעהנערען און דער וועלט די הערליכקייט פון אייביגער טיבער שטאדט.

פון זיין קאביניט אויפ'ן קאפיטאל ט דער רוימער איז לעווי דעם פארוס מיט טיטוס'עס שער, דעם גרינעם אטין, וואו עס האבען זייער מארטי־ טויט געפונען די העלדישע פארטיי־ פון ירושלים.

נאך צוויי טויזענט יאהר האט דער געוואלט דאס אן אייניקעל פון יענע ר זאל פון קאפיטאל־באַרג זאָרגען ווי ר פארשעהנערען און בעסער פארשטע־ דער וועלט דעם מאיעסטעט פון רוים ר חורבות וואס זיינען פארבליבען דער מעכטיגער רוימישער וועלט־ מפעריע.

(איטא).

ריץ ישראל

פון י. אייגער, ירושלים.

גע צווייגען פון דער אידישער אינדוס־ ריע. הויפטזעכליך אין תל אביב, איז יינגאנצען געבויט אויף דער ארבייט פון ער פרוי, ווי קארטאנאזש, געוועב, שפייז רטיקלען, באנבאנס, סיגארעטען, אפגע־ ערט שוין פון נעהען, העפטען און עהנ־ יכע ארבייטען. דאנעבען ביי מעטאל־ וויסארבייטונג, עלעקטריציטעט און בוי־ ארטיקלען איז די פרוי כמעט גאר ניט ארבערטען.

די פרוי איז אויך מערקבאר באשעפ־ שינט אויף דעם פארוואלטונגס געביט (944 פון דער דערמאָנטער צאהל 3,468), אין הייל־אנשטאלטען, קולטור, קונסט־און ערציהונגס־אנשטאלטען, געזעלשאפטליכע און רעגירונגס אנשטאלטען, געשעפטען און פריוואטע ביוראָ'ס. אויך אויף דעם געביט ווערט די צאהל באשעפטיגטע פרויען גרעסער פון יאהר צו יאהר.

ביי לאנדווירטשאפט אין שטאדט זע־ נען באשעפטיגט אונגעפעהר הונדערט פרויען; דאנעבען ביי טראנספארט און בוי־ארבייט זיינען איצט גאר כמעט קיין פרויען ניטא. איך זאג איצט, ווייל דאס איז ערשט לעצטענס אזוי געווארען. אין

(פארזעצונג אויף פייזדש 3)

מען אפעטיט?
גוט אויס אייער מאגען מיט
לאַכס
(EX-LAX)
אפפיהר־מיטעל
וועט שוין קומען.
ארם פון פייגען—„פיג פלייוואר".